

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Václav Jeřábek

Příspěvek ke kuželosečkám konfokálním

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 9 (1880), No. 3, 109--112

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122868>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1880

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Príspevek ke kuželosečkám konfokálnim.

Podává

V. Jeřábek.

Buďtež ellipsa \check{E} a hyperbola \check{H} kuželosečky konfokální určené ohnisky f_1, f_2 a jakýmkoliv bodem p . (Obr. 4.) Kuželosečky tyto mají svůj střed s v bodu délku $\overline{f_1}, \overline{f_2}$ rozpolujícím a protínají se pravouhelně ve čtyřech bodech p, p_1, p_2, p_3 , t. j. tečny $T_p, T'_p, T_{p_1}, T'_{p_1} \dots$ v bodech p, p_1, \dots stojí na sobě kolmo. Společné osy řečených kuželoseček označme O', O'' .

Naší úlohou budiž poukázati k tomu, kterak lze určití délky os ellipsy, známe-li asymptoty hyperboly \check{H} a bod p .

Asymptoty hyperboly, jak známo, jsou dvojné paprsky involuce paprskové, určené dvěma páry průměrů sdružených. Ve svém případě můžeme involuci sdružených průměrů určití osami O', O'' a průměry $P' \equiv \overline{sp}$ a $P'' \parallel T'_p$. Protíná-li tečna T_p osy O', O'' v bodech o', o , můžeme sestrojijíce dvojné paprsky involuce $(O' O'' P' P'')$ užití kružnice \check{K} , kterou sestrojíme nad délkou $\overline{o's}$ považujíce tuto za průměr.

Involuce $(O' O'' P' P'')$ určuje na kružnici \check{K} involuci bodovou $(o' o'' p' p'')$, která má za osu Σ přímku spojující body $(o' p'', o'' p') \equiv p, (o' p', o'' p'') \equiv n$. Průsečné body osy Σ s kružnicí \check{K} jsou dvojně body e, f involuce $(o' o'' p' p'')$. Uvážíme-li však, že osa Σ prochází průsekem výšek t. j. bodem $(o' p'', o'' p') \equiv p$ a vrcholem n trojúhelníku $\triangle o' o'' n$, snadno uznáme, že involuční osa Σ musí býti kolmá ku ose O' a že tedy osa Σ jest již napřed určena bodem p a směrem osy O'' . Podobně průsečík p paprsků $\overline{o' p''}, \overline{o'' p'}$ značíme $(o' p'', o'' p') \equiv p$. určí involuce paprsková $(O' O'' P' P'')$ na kružnici \check{K}' , která má za průměr délku \overline{so} , involuci bodovou, jejíž osou Σ' jest rovnoběžka $\overline{pe'}$ vedená bodem p k ose O' . Dvojně body e', f' involuce bodové na \check{K}' jsou opět body, ve kterých osa Σ' kružnici \check{K}' seče. Jelikož v involuci paprskové $(O' O'' P' P'')$ vyskytuje se pouze jediný pár dvojných paprsků E, F , musí asymptoty, které sestrojíme buď pomocí bodů e, f aneb bodů e', f' , býti totožny t. j. body e, e' nalézají se na asymptotě E a body f, f' na asymptotě F .

Máme-li na zřeteli, že trojúhelníky $\triangle s e o'$, $\triangle s e' o$ mají při vrcholech e, e' pravé úhly a že body $\overline{m}, \overline{m'}$ jsou paty kolmic spuštěných s bodu p na přepony $\overline{so'}, \overline{so}$ těchto trojúhelníků obdržíme

$$\overline{se}^2 = sm \cdot so'; \overline{se'}^2 = sm' \cdot so.$$

Jelikož s jest středem a m, o (nebo m', o) jsou příslušné body involuce s družných polů na O' (nebo O''), obdržíme délky os , je-li α poloosou větší a β poloosou menší, jak známo z rovnice

$$\alpha^2 - sm \cdot so'; \beta^2 = sm' \cdot so.*)$$

Srovnáme-li relace hořejší s relacemi dolejšími, shledáme, že délky $\overline{se}, \overline{se'}$ rovnají se poloosám α a β ellipsy \tilde{E} . Sestrojíme-li kružnice $\tilde{K}_\alpha, \tilde{K}_\beta$ ze středu s tak, aby skrze body e, e' procházely a určíme-le průsečné body kružnic $\tilde{K}_\alpha, \tilde{K}_\beta$ s osami $O' O''$, obdržíme vrcholy a, a_1, b, b_1 ellipsy \tilde{E} .

Ať bod p na pevné ellipse \tilde{E} vytkneme kdekoliv, pokaždé prochází jím jedna hyperbola \tilde{H} s ellipsou konfokální, tak že vyslovené úvahy platí všeobecně, i obdržíme tedy věty:

1. Každým bodem p ellipsy E prochází jedna s ellipsou konfokální hyperbola \tilde{H} , a rovnoběžky bodem p k osám O', O'' ellipsy vedené určují na asymptotě E hyperboly \tilde{H} body e, e' , jejichž vzdálenosti od středu s rovnají se poloosám ellipsy.

2. Veškeré asymptoty (E)**) hyperbol (\tilde{H}) s ellipsou \tilde{E} konfokálních určují na kružnicích $\tilde{K}_\alpha, \tilde{K}_\beta$ páry bodů (e, e'), kterými vedené rovnoběžky k osám O', O'' protínají se v určitých bodech (p) ellipsy \tilde{E} . Toť známá konstrukce ellipsy.

Obdržených výsledků lze též upotřebiti k určení směrů i délek os ellipsy, jsou-li dány průměry sdružené $\overline{mn}, \overline{pq}$ (obr. 5) co do směru i délek.

Jak známo, určuje involuce sdružených průměrů ellipsy E na tečně $T_p \parallel \overline{mn}$ involuci bodovou, jejíž středem jest bod p , který involutorně přísluší nekonečně vzdálenému bodu přímky T_p , t. j. bodu, ve kterémžto T_p a \overline{mn} se protínají. Veškeré kružnice, které příslušnými body involuce na T_p si sestrojeny

*) Dr. Em. a Ed. Weyr, Vyšší geometrie díl II., pag. 135.

**) Symbolem (E) značíme souhrn asymptot, které mají podobný význam jako asymptota E .

myslíme a které mají za průměry délky sdruženými body omezené, procházejí dvěma pevnými body g a h kolmice T'_p vztýčené v bodu p ku T_p . Vzdálenosti bodů g a h od bodu p rovnají se polovině průměru mn .*) Kružnice určená středem s a body g a h bude protínati přímkou T_p ve dvou sdružených bodech o , o' známé involuce bodové na T_p . Přímkou O' , O'' spojující body o' , o se středem s jsou kolmé sdružené průměry ellipsy a tedy její osy. Nyní dokážeme, že body g a h náležejí se na asymptotách E , F hyperboly H , která jest s ellipsou E konfokální a již bod p náleží. K tomu cíli protněme involuci sdružených průměrů (obr. 5) ($O'O''P'P''$) kružnicí K'' v involuci bodové ($o'o''p'p''$), jejíž osou Σ'' jest přímka spojující body ($o'p''$, $o''p'$) $\equiv u$, ($o'p'$, $o''p''$) $\equiv v$. Poněvadž Σ'' spojuje průsek výšek $o'p''$, $o''p'$ t. j. bod ($o'p''$, $o''p'$) $\equiv u$ v trojúhelníku $\Delta o'o''v$ s vrcholem v , musí státi kolmo na základně $o'o''$. Zbývá nám ještě dokázati, že osa Σ'' prochází bodem p , čili že splývá s tečnou T'_p . Určíme-li bod p''_1 průsekem přímky $p''p$ s kružnicí K'' , shledáme, že v šestiúhelníku $o''p'so'p''p''_1$ čili 1 2 3 4 5 6, který jest kružnici K'' vepsán, nacházejí se dle věty Pascalovy tři body $(12, 45) \equiv u$, $(23, 56) \equiv p$, $(34, 61) \equiv u'$ na téže přímce uu' . Z trojúhelníků $\Delta o'uu'$, $\Delta o''uu'$, o nichž se snadno dokázati může, že jsou rovno-ramenné, plyne dále, že uu' stojí kolmo na $o'o''$. Bod u nachází se tedy na kolmici vztýčené v bodu p ku $o'o''$, a poněvadž osa Σ'' také bodem u prochází a kolmá jest ku $o'o''$, musí osa Σ'' sloučiti se s kolmicí $uu' \equiv T'_p$. Z toho pak, že Σ'' stotožňuje se s T'_p , vysvítá dále, že i body e'' , f'' , ve kterýchžto osa Σ'' seče kružnici K'' , — kterou jsme dříve určili body g , h a s — splynouti musí s body g a h . Poznáváme opět, že i v tom případě, když jsou dány směry i délky dvou sdružených průměrů ellipsy, můžeme na T'_p určit body g a h asymptot E , F učiníce $pg = ph = sm$. Přímkou E , F určené body g , s a h , s jsou asymptoty hyperboly H , a směry os O' , O'' obdržíme, když rozpůlíme úhly $\sphericalangle gsh$ ($180 - \sphericalangle gsh$). Protněme-li asymptotu E přímkami $pe \parallel O''$, $pe' \parallel O'$ v bodech e , e' , budou pak úsečky se , se' rovnati se polosám α a β ellipsy. Vrcholy ellipsy lze opět určit jako dříve pomocí kružnic K_α , K_β .

*) Dr. Em. a Ed. Weyr, Vyšší geometrie díl. II. pag. 104.

Kdybychom si mysleli (obr. 5.) všechny kružnice \check{K} , \check{K}' , \check{K}'' sestrojeny, pak bychom mohli snadno dokázati, což laskavému čtenáři ponechávám, že na jakémkoliv paprsku vrcholem s trojúhelníku pravouhelného $\triangle o s o''$ vedeném určují kružnice \check{K} , \check{K}' , \check{K}'' body x , y , z , tak že $\overline{sy} = \overline{sy}$, $\overline{xz} = \overline{xz}$. Poněvadž asymptota E též středem s prochází a kružnice \check{K} , \check{K}' , \check{K}'' v bodech e , e' , e'' seče, musí tětiva se' kruhu \check{K} rovnati se úsečce $e e''$, kterou určují ostatní dvě kružnice \check{K} , \check{K}'' na E . I jest tedy $\overline{se''} = \alpha + \beta$ t. j. součet obou poloos ellipsy E . Též se ponechává laskavému čtenáři dokázati, že $\overline{sh} = \overline{ee'}$ jest rozdílem obou poloos.*)

Dějiny všeobecné gravitace.

Od

Dr. A. Seydlera.

(Pokračov.)

III. Gravitace světová.

Projevy tíže na zemi prozkoumal až do jisté míry Galilei, projevy tíže v pohybech oběžnic Kepler; Newton však stal se tvůrcem nauky o gravitaci světové, objeviv v zákonu svém společný kořen obou skupin zjevů od sebe tak velice se různých a vyvodiv z něho všechny důležitější výsledky, jichž podrobný rozbor zanechal budoucím pokolením co bohatý odkaz vědecké práce.

Isak Newton (1643—1727, dle Gregoriánského kalendáře) počal, dle náhledu nejvíce rozšířeného, r. 1666 obírat se úkazy tíže, tedy v době, v které byl ještě nevystoupil se žádným z četných slavných svých vynálezů. Legenda, která každou vynikající osobnost obestírá pestrým závojem charakteristických anekdot, vypravuje o něm, že jednoho dne, sedě ve Woolsthorpu v zahradě pod jabloní, jablkem padnuvším před ním k zemi přiveden byl na myšlenku, obírat se záhadami tíže. Postup

*) Tytéž výsledky, kterých jsme se nyní dodělali, dokázány jsou jiným způsobem ve „Vyšší geometrii“ Dr. Em. a Ed. Weyra díl II. str. 111.